

NACRT

**PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O KAZNENOM POSTUPKU,
S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA**

Zagreb, listopad 2014.

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje ovog Zakona sadržana je u odredbi članka 2. stavka 4. podstavka 1. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, broj 85/10. i 5/14.).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

Zakon o kaznenom postupku („Narodne novine“, broj 152/08., 76/09., 80/11., 121/11., 91/12., 143/12., 56/13. i 145/13., u daljnjem tekstu: ZKP/08) donesen je 2008., a stupio je na snagu u pojedinim odredbama 1. siječnja 2009. i 1. srpnja 2009. te u cjelini 1. rujna 2011., osim odredaba o Visokom kaznenom sudu Republike Hrvatske. ZKP/08 zamijenio je istoimeni zakon iz 1997. („Narodne novine“, broj 110/97., 27/98., 58/99., 112/99., 58/02., 143/02. i 115/06.) koji je donesen na temelju odgovarajućeg izvora iz bivše države (Zakon o krivičnom postupku), koji je počivao na koncepciji austrijskog kaznenog postupka iz 1875.

ZKP/08 je od svog donošenja mijenjan pet puta, prvi puta 2009., drugi puta 2011., pa zatim u 2012., kada je ZKP/08 usklađivan s novim Kaznenim zakonom („Narodne novine“, broj 125/11. i 143/12., u daljnjem tekstu: KZ/11), dok se četvrta izmjena dogodila u prvoj polovini 2013. kao posljedica nužnosti usklađivanja s tri direktive Europske unije. Posljednja, i po opsegu najveća, peta novela ZKP/08 rezultat je u prvom redu izvršenja Odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske, broj: U-I-448/2009, U-I-602/2009, U-I-1710/2009, U-I-18153/2009, U-I-5813/2010, U-I-2871/2011, od 19. srpnja 2012., dok je dio izmjena i dopuna bio rezultat praktične primjene ZKP/08.

Ovim Prijedlogom zakona predlažu se šeste izmjene i dopune ZKP/08, a razlog za predlaganje ponovnih izmjena i dopuna je prvenstveno usklađenje ZKP/08 s Zakonom o područjima i sjedištima sudova. Naime, navedenim Zakonom nastoje se otkloniti nedostaci u postojećem ustroju sudske mreže (prevelik broj sudova, neravnomjerna radna opterećenost sudaca, dugotrajnost sudskih postupaka i zaostaci u radu, kao i neujednačenost sudske prakse te nedostatak potrebne specijalizacije i pokretljivosti sudačkog kadra) i to na način da se postojeća pravosudna mreža znatno racionalizira. Zakon uvodi i niz novina, a jedna od najvažnijih je i da od 1. travnja 2015. svaki županijski sud postaje nadležan za odlučivanje o žalbama protiv presuda svih općinskih sudova u kaznenim predmetima. Dakle, svaki od županijskih sudova u Republici Hrvatskoj moći će odlučivati o žalbama na presude bilo kojeg općinskog suda u Republici Hrvatskoj, time da se odluka o tome kojem će županijskom sudu predmet biti dodijeljen donosi nasumičnom algoritamskom dodjelom predmeta. Jedan od razloga za propisivanje ovakve dodjele predmeta je i činjenica da je do sada svaki županijski sud u okviru svoje mjesne nadležnosti stvarao vlastitu sudsku praksu, pa su u sličnim predmetima različiti sudovi donosili znatno drugačije odluke, što se predloženim rješenjem želi izbjeći te stvoriti ujednačenu sudsku praksu na cijelom području Republike Hrvatske. Ovime će se povećati ne samo pravna sigurnost građana, već i postići ravnomjernija radna opterećenost sudova, što će dovesti do povećanja ažurnosti u radu i skraćivanja prosječnog trajanja kaznenih postupaka.

Imajući u vidu da se predloženim rješenjem (nasumičnom algoritamskom dodjelom predmeta i propisivanjem opće nadležnosti svih županijskih sudova za odlučivanje o žalbama protiv presuda svih općinskih sudova u kaznenim predmetima) nastoji ujednačiti sudsku praksu na cijelom području Republike Hrvatske, a što je bio osnovni cilj koji se željelo postići

ustanovljavanjem Visokog kaznenog suda Republike Hrvatske, do procjene učinaka predloženog rješenja bilo je potrebno odgoditi primjenu odredaba ZKP/08 koje se odnose na navedeni sud. U prilog odgodi primjene navedenih odredaba govori i činjenica da je u zadnjim godinama primjetan pad ne samo prvostupanjskih, već i drugostupanjskih kaznenih predmeta, pa u ovom trenutku nema uporišta za ustanovljavanje novog suda koji bi prema članku 19.e stavku 1. ZKP/08 u prvom redu trebao odlučivati u drugom stupnju o žalbama protiv presuda općinskih i županijskih sudova. Pri tome valja imati u vidu i činjenicu da bi osnivanje Visokog kaznenog suda Republike Hrvatske prouzrokovalo i znatne troškove po državni proračun uslijed potrebe osiguravanja materijalnih uvjeta za njegovo redovno funkcioniranje, ustanovljavanja novog ranga sudaca i njihovog imenovanja na nove sudačke dužnosti, kao i troškove plaća pratećeg osoblja.

Iz istog razloga, propisivanja opće nadležnosti svih županijskih sudova za odlučivanje o žalbama protiv presuda svih općinskih sudova, uz dodjelu spisa nasumičnom algoritamskom dodjelom, valjalo je intervenirati i u članak 34. stavak 3. ZKP/08 te precizirati da stranke mogu zahtjev za izuzeće suca višeg suda podnijeti najkasnije do početka sjednice tog suda.

Nadalje, kako bi se omogućila neometana primjena rješenja predloženog Zakonom o područjima i sjedištima sudova u predmetima iz kaznene grane sudovanja, bilo je potrebno intervenirati i u članak 475. ZKP/08 na način da se omogući prisutnost stranaka sjednici vijeća 2° suda i putem zatvorenog tehničkog uređaja za vezu na daljinu (audio-video uređaj), čime će se ujedno smanjiti i troškovi 2° kaznenog sudovanja (u prvom redu troškovi dovođenja okrivljenika koji se nalaze u istražnom zatvoru ili na izdržavanju kazne zatvora na sjednicu vijeća).

Preostale izmjene rezultat su potreba na koje je ukazala praksa, uklanjanja uočenih nejasnoća i usklađivanja sa mjerodavnim nacionalnim i međunarodnim pravom.

Izmjena članka 66. stavka 1. ZKP/08 rezultat je potrebe usklađivanja sa člankom 273. stavkom 4. ZKP/08. Na potrebu preciziranja ove odredbe ukazala je praksa, a iz istog razloga, odnosno iz potrebe jasnijeg određivanja najduljeg trajanja istražnog zatvora izmijenjen je i članak 133. ZKP/08. Nadalje, izmjenama u članku 179. ZKP/08 obveza dostave prijepisa pravomoćne osuđujuće presude nadležnim tijelima širi se i na dužnosnike koje imenuje ili potvrđuje Hrvatski sabor, Vlada Republike Hrvatske ili Predsjednik Republike Hrvatske, dužnosnike u jedinici lokalne i područne (regionalne) samouprave i javne bilježnike te zaposlenike tijela koja su korisnici proračuna jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave. Preciziran je i članak 212. ZKP/08 koji uređuje pitanje provođenja hitnih dokaznih radnji, pa se sada propisuje da državni odvjetnik, ako postoji opasnost od odgode, može odrediti provođenje potrebnih vještačenja, osim ekshumacije. Sukladno potrebi na koju je ukazala praksa, mogućnost provođenja posebnih dokaznih radnji iz članka 332. ZKP/08 proširena je i na kazneno djelo krivotvorenja lijekova ili medicinskih proizvoda iz članka 185. KZ/11. Izmjene u članku 197. ZKP/08 rezultat su usklađenja s KZ/11, koji je uveo mogućnost da za taksativno navedena kaznena djela (uz oštećenika) i druga zainteresirana osoba podnese prijedlog za progon, dok je članak 339.a ZKP/08 izmijenjen na način da se dodatno ograniči mogućnost provođenja dokazne radnje provjere uspostavljanja telekomunikacijskog kontakta, a uvjeti i način njenog provođenja usklade s mjerodavnim pravom. Zaključno, izmjena članka 498. stavka 5. ZKP/08 rezultat je zahtjeva prakse, koja je ukazala na činjenicu da je potrebno izrijekom navesti kako je zahtjev za preinačenje pravomoćne presude bez obnove kaznenog postupka u slučaju iz stavka 1. točke 4. istog članka dopušten i u odnosu na presudu donesenu na temelju sporazuma stranaka.

III. OCJENA I IZVORI POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu ovog Zakona nije potrebno osigurati sredstva u državnom proračunu.

IV. PRIJEDLOG ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Budući se ovim Prijedlogom provodi usklađenje Zakona o kaznenom postupku sa Zakonom o područjima i sjedištima sudova, a radi osiguravanja jedinstvenog ustroja pravosudnog sustava na području Republike Hrvatske, predlaže se donošenje ovog Zakona po hitnom postupku sukladno članku 204. Poslovnika Hrvatskog sabora („Narodne novine“, broj 81/13.).

V. TEKST KONAČNOG PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O KAZNENOM POSTUPKU

Članak 1.

U Zakonu o kaznenom postupku („Narodne novine“, broj 152/08., 76/09., 80/11., 91/12., 143/12., 56/13. i 145/13.) u članku 34. stavku 3. riječi: „u žalbi ili u odgovoru na žalbu, ali“ brišu se.

Članak 2.

U članku 66. stavku 1. točki 2) riječi: „za koje je propisana kazna zatvora teža od dvanaest godina“ zamjenjuju se riječima: „iz nadležnosti županijskog suda“.

Članak 3.

U članku 133. iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:

„(2) U predmetima za kaznena djela iz članka 21. Zakona o Uredu za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta u kojima je istraga produljena, sveukupno trajanje istražnog zatvora iz stavka 1. ovog članka produljuje se za vrijeme za koje je bila produljena istraga.“

Dosadašnji stavci 2., 3., 4. i 5. postaju stavci 3., 4., 5. i 6.

U dosadašnjem stavku 2. koji je postao stavak 3. druga rečenica briše se.

U dosadašnjem stavku 3. koji je postao stavak 4. riječi: „stavka 2.“ zamjenjuju se riječima: „stavka 3.“, a riječi: „stavka 1. i 2.“ zamjenjuju se riječima: „stavka 1. i 3.“.

U dosadašnjem stavku 4. koji je postao stavak 5. broj: „2.“ zamjenjuje se brojem: „3.“.

Članak 4.

U članku 179. iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:

„(2) Ako je dužnosnik kojeg imenuje ili potvrđuje Hrvatski sabor, Vlada Republike Hrvatske ili Predsjednik Republike Hrvatske pravomoćno osuđen, prvostupanjski sud će prijepis pravomoćne osuđujuće presude dostaviti tijelu koje je dužnosnika imenovalo ili potvrdilo. Ako je dužnosnik u jedinici lokalne i područne (regionalne) samouprave pravomoćno osuđen, prvostupanjski sud će prijepis pravomoćne osuđujuće presude dostaviti nadležnom tijelu jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave. Ako je javni bilježnik pravomoćno osuđen, prvostupanjski sud će prijepis pravomoćne osuđujuće presude dostaviti ministarstvu nadležnom za pravosuđe i Hrvatskoj javnobilježničkoj komori.“

Dosadašnji stavci 2., 3., 4. i 5. postaju stavci 3., 4., 5. i 6.

U dosadašnjem stavku 2. koji je postao stavak 3. iza riječi: „proračuna“ dodaju se riječi: „ili proračuna jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave“.

Članak 5.

U članku 197. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Kad progon za kazneno djelo ovisi o prijedlogu za progon podnesenom od strane oštećenika ili druge zainteresirane osobe sukladno odredbama Kaznenog zakona, državni odvjetnik ne može poduzeti kazneni progon dok oštećenik ili druga zainteresirana osoba ne podnesu prijedlog za progon.“.

Članak 6.

U članku 212. stavku 4., u drugoj rečenici, riječi: „za koje postoji opasnost od odgode“ zamjenjuju se riječima: „iz stavka 1. ovog članka“.

Iza stavka 4. dodaje se novi stavak 5. koji glasi:

„(5) Ako postoji opasnost od odgode, državni odvjetnik može odrediti potrebna vještačenja, osim ekshumacije.“.

Dosadašnji stavak 5. postaje stavak 6.

Članak 7.

U članku 334. točki 3) iza riječi: „(članak 177.),“ dodaju se riječi: „krivotvorenja lijekova ili medicinskih proizvoda (članak 185.),“.

Članak 8.

U članku 339.a stavku 1. riječi: „za koja se kazneni postupak pokreće po službenoj dužnosti policija će“ zamjenjuju se riječima: „iz članka 334. ovog Zakona ili neko drugo kazneno djelo za koje je propisana kazna zatvora teža od pet godina policija može“, a iza riječi: „dokaza,“ dodaju se riječi: „putem Operativno-tehničkog centra za nadzor telekomunikacija“.

U stavku 2. riječi: „za koje se kazneni postupak pokreće po službenoj dužnosti“ zamjenjuju se riječima: „iz članka 334. ovog Zakona ili neko drugo kazneno djelo za koje je propisana kazna zatvora teža od pet godina“, a iza riječi: „istrage,“ dodaju se riječi: „putem Operativno-tehničkog centra za nadzor telekomunikacija“.

Članak 9.

U članku 475. dodaje se stavak 9. koji glasi:

„(9) Prisutnost stranaka na sjednici vijeća može se osigurati i uz pomoć zatvorenog tehničkog uređaja za vezu na daljinu (audio-video uređaj) kojim rukuje stručna osoba. Činjenica da su stranke bile prisutne sjednici vijeća uz pomoć audio-video uređaja, vrsta uređaja te ime stručne osobe koja je njime rukovala unijeti će se u zapisnik o sjednici vijeća.“.

Članak 10.

U članku 498. stavku 5. prva rečenica mijenja se i glasi:

„U slučaju iz stavka 1. točke 4. ovog članka zahtjev je dopušten i u odnosu na presudu donesenu na temelju sporazuma stranaka. Ako prvostupanjski sud prihvati zahtjev, presudom će preinačiti pravomoćnu presudu glede odluke o kazni.“.

Članak 11.

U Zakonu o izmjenama i dopunama Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“, broj 80/11.) u članku 51. podstavku 3. riječi: „1. siječnja 2015.“ zamjenjuju se riječima: „1. siječnja 2020.“.

Članak 12.

Ovaj Zakon objavit će se u „Narodnim novinama“, a stupa na snagu 15. prosinca 2014.

OBRAZLOŽENJE POJEDINAČNIH ODREDBA

Članak 1.

U članku 34. ZKP/08 radi usklađenja sa rješenjima iz Zakona o područjima i sjedištima sudova izmijenjen je stavak 3.

Naime, navedeni Zakon kao važnu novinu propisuje da od 1. travnja 2015. svaki županijski sud postaje nadležan za odlučivanje o žalbama protiv presuda svih općinskih sudova u kaznenim predmetima. Dakle, svaki od županijskih sudova u Republici Hrvatskoj moći će odlučivati o žalbama na presude bilo kojeg općinskog suda u Republici Hrvatskoj, time da se odluka o tome kojem će županijskom sudu predmet biti dodijeljen donosi nasumičnom algoritamskom dodjelom predmeta. Obzirom na navedeno, a kako stranke više neće već u trenutku sastavljanja žalbe znati koji će županijski sud biti nadležan za odlučivanje o njihovoj žalbi, valjalo je izmijeniti odredbu članka 34. stavka 3. ZKP/08 koja je propisivala da zahtjev za izuzeće suca višeg suda može biti postavljen i u žalbi i odgovoru na žalbu. Međutim, izmjenom se ovo pravo stranke ne isključuje, već se samo precizira da zahtjev za izuzeće suca višeg suda stranka može podnijeti najkasnije do početka sjednice tog suda, koji rok je i do sada bio propisan kao krajnji rok za podnošenje ovog zahtjeva.

Članak 2.

U članku 66. ZKP/08 izmijenjen je stavak 1. točka 2) radi usklađenja sa odredbom članka 273. stavak 4. ZKP/08.

Članak 3.

Članak 133. ZKP/08, kojim je propisano maksimalno trajanje istražnog zatvora, nomotehnički je uređen i preciziran, obzirom je praksa ukazala na potrebu za jasnijim uređenjem ove materije.

U citiranom članku dodan je novi stavak 2., koji po sadržaju odgovora drugoj rečenici dosadašnjeg članka 133. stavka 2. ZKP/08, a kojim je propisano da se u predmetima za kaznena djela iz nadležnosti USKOK-a u kojima je istraga produljena, sveukupno trajanje istražnog zatvora do donošenja presude prvog stupnja (stavak 1.) produljuje za vrijeme za koje je bila produljena istraga. Valja ponoviti kako se radi o preciziraju dosadašnje norme, pa ne dolazi do produljenja maksimalnog trajanja istražnog zatvora, čime se ne narušava načelo razmjernosti propisano člankom 133. ZKP/08.

Obzirom na dodavanje novog stavka 2., dosadašnji stavci 2. do 5. posljedično su postali stavci 3. do 6.

Kako je druga rečenica dosadašnjeg stavka 2., koji je postao stavak 3., prebačena u samostalni stavak (novi stavak 2.), valjalo ju je brisati.

Obzirom na dodavanje novog stavka 2., u dosadašnjim stavcima 3. i 4., koji su postali stavci 4. i 5., bilo je potrebno ispraviti pozivanje na odgovarajuće stavke.

Članak 4.

U članku 179. ZKP/08 dodan je novi stavak 2. kojim se obveza dostave prijepisa pravomoćne osuđujuće presude širi i na dužnosnike koje imenuje ili potvrđuje Hrvatski sabor, Vlada Republike Hrvatske ili Predsjednik Republike Hrvatske, dužnosnike u jedinici lokalne i područne (regionalne) samouprave i javne bilježnike.

Naime, ako je dužnosnik kojeg imenuje ili potvrđuje Hrvatski sabor, Vlada Republike Hrvatske ili Predsjednik Republike Hrvatske pravomoćno osuđen, prvostupanjski sud će prijepis pravomoćne osuđujuće presude dostaviti tijelu koje je tog dužnosnika imenovalo ili potvrdilo, a ako se radi o dužnosniku u jedinici lokalne i područne (regionalne) samouprave, prvostupanjski sud će prijepis pravomoćne osuđujuće presude dostaviti nadležnom tijelu

jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, dok će u slučaju pravomoćne osude javnog bilježnika prvostupanjski sud prijepis pravomoćne osuđujuće presude dostaviti ministarstvu nadležnom za pravosuđe i Hrvatskoj javnobilježničkoj komori.

Ova izmjena rezultat je potreba na koje je ukazala praksa, a njena je intencija primarno u davanju obavijesti o takvim osudama nadležnim tijelima, sve kako bi ta tijela mogla sukladno posebnim propisima na vrijeme pokrenuti odgovarajuće postupke kojima će regulirati status navedenih osuđenika.

Obzirom na dodavanje novog stavka 2., dosadašnji stavci 2. do 5. posljedično su postali stavci 3. do 6.

Izmjenom u dosadašnjem članku 179. stavku 2. ZKP/08, koji je postao stavak 3. istog članka, obveza dostavljanja pravomoćne osuđujuće presude proširena je i na sve zaposlenike tijela koja su korisnici proračuna jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, a ne više samo tijela koje je korisnik državnog proračuna.

Članak 5.

U članku 197. ZKP/08 stavak 1. izmijenjen je radi usklađenja s KZ/11. Naime, KZ/11 uveo je mogućnost da uz oštećenika i druga zainteresirana osoba (npr. strukovna udruga, sveučilište, fakultet, HAZU i slično) podnese prijedlog za progon za kazneno djelo povrede osobnih prava autora ili umjetnika izvođača iz članka 284. KZ/11 i kazneno djelo povrede prava na izum iz članka 287. KZ/11. Obzirom na navedeno, valjalo je u članku 197. stavku 1. ZKP/08 precizirati da kada sukladno odredbama KZ/11 progon ovisi o prijedlogu za progon oštećenika ili druge zainteresirane osobe, državni odvjetnik ne može poduzeti kazneni progon sve dok bilo oštećenik bilo ta druga zainteresirana osoba ne podnesu prijedlog za progon.

Članak 6.

Članak 212. stavak 4. ZKP/08 preciziran je na način da jasno upućuje na dokazne radnje iz stavka 1. istog članka.

Novi stavak 5. rezultat je potreba prakse, koja je ukazala na činjenicu da je u predmetima za kaznena djela za koja se provodi istraga ponekad nužno odrediti provođenje potrebnih vještačenja koja ne trpe odgodu, a kako bi se utvrdilo radi li se u konkretnom slučaju o kaznenom djelu odnosno postoji li dovoljan stupanj sumnje za provođenje izvida i drugih radnji (npr. potrebno je provesti obdukciju tijela kako bi se utvrdilo da li je smrt prouzročena počinjenjem kaznenog djela ili je nastala prirodnim putem). Navedene radnje i sada se provode obzirom da ne trpe odgodu, time da se državna odvjetništva pri tome pozivaju na različite pravne osnove. Novim stavkom 5. sada se jasnije propisuje zakonska osnova za ovakvo postupanje, pa se tako propisuje da državni odvjetnik, ako postoji opasnost od odgode, može odrediti provođenje potrebnih vještačenja, osim ekshumacije, koju sukladno članku 319. stavku 3. ZKP/08 može odrediti samo sud.

Obzirom na činjenicu da je u članku 212. ZKP/08 dodan novi stavak 5., dosadašnji stavak 5. postao je stavak 6.

Članak 7.

Izmjenom članka 334. ZKP/08 u katalog kaznenih djela za koja se mogu odrediti posebne dokazne radnje dodano je kazneno djelo krivotvorenja lijekova ili medicinskih proizvoda iz članka 185. KZ/11. Na potrebu unošenja navedenog kaznenog djela u katalog iz članka 334. ZKP/08 upozorila je praksa, obzirom je tijekom postupanja u predmetima za ova kaznena djela uočeno kako je uslijed činjenice da se kao način distribucije krivotvorenih lijekova najčešće koristi Internet, identificiranje počinitelja gotovo nemoguće, pa ovakva kaznena djela ostaju nekažnjena. Stoga je, a imajući u vidu opasnost za zdravlje i život ljudi koju proizvodnja i distribucija krivotvorenih lijekova predstavljaju, kao i poteškoće u provođenju

izvida ovih kaznenih djela koje se javljaju u praksi, bilo potrebno omogućiti provođenje posebnih dokaznih radnji za kazneno djelo krivotvorenja lijekova ili medicinskih proizvoda iz članka 185. KZ/11.

Članak 8.

Izmjenama u članku 339.a stavcima 1. i 2. ZKP/08 mogućnost provođenja dokazne radnje provjere uspostavljanja telekomunikacijskog kontakta dodatno je sužena, i to na način da se ova dokazna radnja može provesti samo radi prikupljanja dokaza za kaznena djela iz članka 334. ZKP/08 (kaznena djela za koja je moguće odrediti posebne dokazne radnje) te druga kaznena djela za koja je propisana kazna zatvora teža od pet godina, a ne više za sva kaznena djela za koja se kazneni postupak pokreće po službenoj dužnosti. Naime, imajući u vidu opseg zadiranja ove dokazne radnje u privatnost osobe prema kojoj se ista provodi, bilo je potrebno ograničiti mogućnost pristupa ovim podacima i njihovu naknadnu uporabu samo na teška kaznena djela kod kojih se takvo zadiranje može opravdati. Pri tome valja imati u vidu da članci 7. i 8. Povelje o temeljnim pravima Europske unije postavljaju više zaštitnih mehanizama kojima se osigurava poštivanje privatnog života i zaštita osobnih podataka pojedinaca u slučaju zadržavanja podataka, između ostaloga i zaštitni mehanizam koji nalaže da pristup i uporaba zadržanih podataka moraju biti ograničeni, što se ovom izmjenom članka 339.a ZKP/08 i osigurava. Na obvezu poštivanja gore citiranih odredaba Povelje o temeljnim pravima Europske unije upozorio je i Sud Europske unije u svojoj presudi od 8. travnja 2014. u spojenim predmetima C-293/12 i C-594/12, kojom je nevaljanom proglašena Direktiva 2006/24/EZ od 15. ožujka 2006. o zadržavanju podataka dobivenih ili obrađenih u vezi s pružanjem javno dostupnih elektroničkih komunikacijskih mreža.

Također, izmjene članka 339.a ZKP/08 rezultat su i potrebe usklađenja sa Uredbom o obvezama iz područja nacionalne sigurnosti Republike Hrvatske za pravne i fizičke osobe u telekomunikacijama („Narodne novine“, broj 64/08. i 76/13.), a koja Uredba između ostaloga propisuje i ulogu Operativno-tehničkog centra za nadzor telekomunikacija prilikom provođenja mjera tajnog nadzora telekomunikacijskog prometa. Kako bi se članak 339.a ZKP/08 uskladio sa navedenom Uredbom, bilo je potrebno intervenirati u stavke 1. i 2., i to na način da se propiše kako će policija (na temelju naloga suca istrage) provjeru istovjetnosti, trajanja i učestalosti komunikacije s određenim elektroničkim komunikacijskim adresama, utvrđivanje položaja komunikacijskog uređaja, kao i utvrđivanje mjesta na kojima se nalaze osobe koje uspostavljaju elektroničku komunikaciju te identifikacijske oznake uređaja od operatora javnih komunikacijskih usluga zatražiti putem Operativno-tehničkog centra za nadzor telekomunikacija.

Članak 9.

U članku 475. ZKP/08 dodan je stavak 9. kojim se omogućava da se prisutnost stranaka na sjednici vijeća 2° suda osigura i uz pomoć zatvorenog tehničkog uređaja za vezu na daljinu (audio-video uređaj), naravno, pod pretpostavkom da su za takav način sudjelovanja stranaka na sjednici vijeća ostvareni tehnički uvjeti. Naime, kao što je već ranije navedeno, jedna od novina koje uvodi Zakon o područjima i sjedištima sudova je da od 1. travnja 2015. svaki županijski sud postaje nadležan za odlučivanje u drugom stupnju o žalbama protiv presuda svih općinskih sudova donesenih u kaznenim predmetima. Kako bi se izbjeglo da praktična primjena ovog rješenja dovede do povećanja troškova drugostupanjskog sudovanja, uvodi se mogućnost da se prisutnost stranaka na sjednici osigura i putem audio-video uređaja za komunikaciju na daljinu. Navedenim uređajem rukuje stručna osoba, a činjenica da su stranke bile prisutne sjednici vijeća uz pomoć audio-video uređaja, vrsta uređaja te ime stručne osobe koja je njime rukovala unose se u zapisnik o sjednici vijeća.

Članak 10.

Izmjena članka 498. stavka 5. ZKP/08 rezultat je zahtjeva prakse, koja je ukazala na činjenicu da je potrebno precizirati kako je zahtjev za preinačenje pravomoćne presude bez obnove kaznenog postupka u slučaju iz stavka 1. točke 4. istog članka (odnosno, ako se nakon pravomoćnosti presude pojave okolnosti kojih nije bilo kad se izricala presuda ili sud za njih nije znao iako su postojale, a one bi očito dovele do blaže osude) dopušten i u odnosu na presudu donesenu na temelju sporazuma stranaka.

Članak 11.

Valja ponoviti kako će u skladu s odredbama Zakona o područjima i sjedištima sudova od 1. travnja 2015. svaki županijski sud postati nadležan za odlučivanje u drugom stupnju o žalbama protiv presuda svih općinskih sudova donesenih u kaznenim predmetima, te da će se predmeti dodjeljivati u rad pojedinim županijskim sudovima nasumičnom algoritamskom dodjelom. Jedan od razloga za propisivanje ovakve dodjele predmeta je i činjenica da je do sada svaki županijski sud u okviru svoje mjesne nadležnosti stvarao vlastitu sudsku praksu, pa su u sličnim predmetima različiti sudovi donosili znatno drugačije odluke, što se predloženim rješenjem želi izbjeći te stvoriti ujednačenu sudsku praksu na cijelom području Republike Hrvatske, a što je bio osnovni cilj koji se željelo postići ustanovljavanjem Visokog kaznenog suda Republike Hrvatske.

Obzirom na navedeno, do procjene učinaka predloženog rješenja bilo je potrebno odgoditi primjenu odredaba ZKP/08 koje se odnose na navedeni sud (članak 19.e), u prilog kojem rješenju govori i trend pada drugostupanjskih kaznenih predmeta na području Republike Hrvatske te činjenica da bi ustanovljavanje Visokog kaznenog suda Republike Hrvatske prouzrokovalo i znatne troškove po državni proračun.

Članak 12.

Ovim člankom propisano je stupanje na snagu ovog Zakona, time da valja naglasiti kako je razlika u odnosu na datum stupanja na snagu Zakona o područjima i sjedištima sudova (15. prosinca 2014. umjesto 1. travnja 2015.) uzrokovana potrebom odgode primjene članka 19.e ZKP/08, koji je trebao stupiti na snagu 1. siječnja 2015.

VI. ODREDBE VAŽEĆEG ZAKONA O KAZNENOM POSTUPKU KOJE SE MIJENJAJU ILI DOPUNJUJU

Članak 34.

- (1) Izuzeće mogu tražiti i stranke.
- (2) Stranke podnose zahtjev za izuzeće odmah nakon saznanja za razlog izuzeća.
- (3) Zahtjev za izuzeće suca višeg suda stranka može staviti u žalbi ili u odgovoru na žalbu, ali najkasnije do početka sjednice tog suda.
- (4) Stranka može tražiti izuzeće samo poimenično određenog suca ili suca porotnika koji u predmetu postupa, odnosno suca višeg suda.
- (5) Stranka je dužna u zahtjevu navesti dokaze i okolnosti zbog kojih smatra da postoji kakva zakonska osnova za izuzeće. U zahtjevu se ne mogu navoditi razlozi koji su isticali u prijašnjem zahtjevu za izuzeće koji je odbijen.

Članak 66.

- (1) Okrivljenik mora imati branitelja:
 - 1) ako je nijem, gluhi, slijep, gluhoslijep ili nesposoban da se sam brani, od prvog ispitivanja do pravomoćnog dovršetka kaznenog postupka,
 - 2) ako se postupak vodi zbog kaznenog djela za koje je propisana kazna zatvora teža od dvanaest godina, od prvog ispitivanja ili dostave rješenja o provođenju istrage do pravomoćnog dovršetka kaznenog postupka, a za kaznena djela za koja je izrečena kazna dugotrajnog zatvora i za postupak po izvanrednim pravnim lijekovima,
 - 3) od donošenja odluke kojom je protiv njega određen pritvor ili istražni zatvor,
 - 4) za vrijeme trajanja postupka za kazneno djelo za koje se postupak pokreće po službenoj dužnosti ako mu je oduzeta sloboda ili se nalazi na izdržavanju kazne zatvora u drugom predmetu,
 - 5) u vrijeme dostave optužnice zbog kaznenog djela za koje je propisana kazna zatvora od deset godina ili teža, do pravomoćnog okončanja postupka,
 - 6) od donošenja rješenja o suđenju u odsutnosti (članak 402. stavci 3. i 4.), za vrijeme dok je odsutan,
 - 7) tijekom rasprave koja se održava u odsutnosti okrivljenika (članak 404. stavci 2. i 3.),
 - 8) ako je ostao bez branitelja jer je rješenjem uskraćeno pravo branitelja na radnju ili zastupanje,
 - 9) od donošenja rješenja o provođenju istrage u postupku prema okrivljeniku s duševnim smetnjama,
 - 10) tijekom pregovora o uvjetima priznavanja krivnje, sporazumijevanja o kazni i drugim mjerama iz članka 360. stavka 4. točke 3. ovog Zakona i potpisivanja izjave za donošenje presude na temelju sporazuma,
 - 11) u drugim slučajevima koje propisuje ovaj Zakon.
- (2) Ako sud ocijeni da se postupcima okrivljenika ili branitelja odugovlači kazneni postupak, postavit će se i branitelj po službenoj dužnosti za daljnji tijek postupka do pravomoćnosti presude.
- (3) Ako u slučaju obvezne obrane okrivljenik nije sam uzeo ili je ostao bez branitelja u tijeku postupka, a sam ne uzme drugog branitelja, postavit će mu se branitelj po službenoj dužnosti. Branitelja postavlja na prijedlog suda ili državnog odvjetnika predsjednik suda. Protiv rješenja o postavljanju branitelja žalba nije dopuštena.

Članak 133.

- (1) Do donošenja presude suda prvog stupnja istražni zatvor može trajati najdulje:
- 1) dva mjeseca ako se za kazneno djelo može izreći kazna zatvora do jedne godine,
 - 2) tri mjeseca ako se za kazneno djelo može izreći kazna zatvora do tri godine,
 - 3) šest mjeseci ako se za kazneno djelo može izreći kazna zatvora do pet godina,
 - 4) dvanaest mjeseci ako se za kazneno djelo može izreći kazna zatvora do osam godina,
 - 5) dvije godine ako se za kazneno djelo može izreći kazna zatvora preko osam godina,
 - 6) tri godine ako se za kazneno djelo može izreći kazna dugotrajnog zatvora.
- (2) U predmetima u kojima je donesena nepravomoćna presuda, ukupno trajanje istražnog zatvora do njezine pravomoćnosti produljuje se za jednu šestinu u slučajevima iz stavka 1. točke 1. do 4. ovog članka, a za jednu četvrtinu u slučajevima iz stavka 1. točke 5. i 6. ovog članka. U predmetima za kaznena djela iz članka 21. Zakona o Uredu za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta u kojima je istraga produljena, sveukupno trajanje istražnog zatvora iz ovog stavka produljuje se za vrijeme za koje je bila produljena istraga.
- (3) Kad je presuda ukinuta, a nakon što isteknu rokovi iz stavka 2. ovog članka, u postupku za kaznena djela iz stavka 1. točke 1. i 2. ovog članka ukupno trajanje istražnog zatvora iz stavka 1. i 2. ovog članka produljuje se za daljnjih tri mjeseca, za kaznena djela iz stavka 1. točke 3. i 4. ovog članka za daljnjih šest mjeseci, a za kaznena djela iz stavka 1. točke 5. i 6. ovog članka za još jednu godinu.
- (4) Ako je protiv drugostupanjske presude dopuštena žalba, ukupno trajanje istražnog zatvora iz stavka 1. i 2. ovog članka, produljuje se za još šest mjeseci.
- (5) Okrivljenik koji se nalazi u istražnom zatvoru, a presuda kojom mu je izrečena kazna zatvora je postala pravomoćna, ostat će u tom zatvoru do upućivanja na izdržavanje kazne, a najdulje do isteka trajanja izrečene kazne.

Članak 179.

- (1) Pravomoćna presuda izvršava se kad je uredno dostavljena i kad za njezino izvršenje ne postoje zakonske smetnje. Ako nije podnesena žalba ili su se stranke odrekle ili odustale od žalbe, presuda je izvršna protekom roka za žalbu, odnosno od dana odricanja ili odustajanja od podnesene žalbe.
- (2) Ako je zaposlenik tijela koje je korisnik državnog proračuna pravomoćno osuđen, prvostupanjski sud će prijepis pravomoćne osuđujuće presude dostaviti čelniku tog tijela, a ako je osuđen čelnik tijela pravomoćnu osuđujuću presudu će dostaviti tijelu kojem čelnik odgovara za svoj rad.
- (3) Ako je pričuvni časnik ili dočasnik pravomoćno osuđen, prvostupanjski sud će prijepis pravomoćne osuđujuće presude dostaviti tijelu nadležnom za poslove obrane u kojemu se osuđenik vodi u vojnoj evidenciji.
- (4) Ako ovim Zakonom nije drukčije propisano, rješenja se izvršavaju kad postanu pravomoćna. Nalozi se izvršavaju odmah ako tijelo koje je nalog izdalo ne odredi drukčije.
- (5) Rješenja i naloge, ako nije drukčije propisano, izvršavaju tijela koja su ih donijela.

Članak 197.

- (1) Kad progon za kazneno djelo ovisi o oštećenikovu prijedlogu za progon, državni odvjetnik ne može poduzeti kazneni progon dok oštećenik ne stavi prijedlog.

(2) Kad je ovlaštenu tužitelj državni odvjetnik on ne može donijeti rješenje o provođenju istrage niti podignuti optužnicu ako ne podnese dokaz da je dano odobrenje za vođenje kaznenog postupka. Ako je za vođenje kaznenog postupka potrebno odobrenje nadležnog državnog tijela, a ovlaštenu tužitelj je oštećenik kao tužitelj, on ne može preuzeti progon prije nego što dobije odobrenje nadležnog državnog tijela. Ako je za provođenje kaznenog postupka potrebno odobrenje nadležnog državnog tijela, a ovlaštenu tužitelj je privatni tužitelj, dokaz da je odobrenje za provođenje kaznenog postupka dano dužan je priložiti uz privatnu tužbu.

(3) Oštećenik kao tužitelj mora, u roku od osam dana od dana primitka obavijesti državnog odvjetnika iz članka 55. stavka 1. ovog Zakona, podnijeti zahtjev nadležnom državnom tijelu za davanje odobrenja za vođenje kaznenog postupka, a privatni tužitelj u roku od tri mjeseca od dana kada je saznao za kazneno djelo i počinitelja. Nakon što je oštećenik kao tužitelj zaprimio odluku nadležnog državnog tijela o svom zahtjevu, počinje mu teći rok iz članka 55. stavka 2. ovog Zakona, a privatnom tužitelju rok iz članka 61. stavka 1. ovog Zakona.

(4) Kad je zakonom određeno da ovlaštenu tužitelj poduzima kaznenu progon na temelju pisanog zahtjeva ili suglasnosti određenih osoba, pisani se zahtjev može podnijeti ili suglasnost dati u roku iz članka 48. stavka 1. ovog Zakona.

(5) Odredbom stavka 1. ovog članka ne ograničava se pravo i dužnost državnog odvjetnika i policije da provodi izvide kaznenih djela prema odredbama posebnog zakona.

Članak 212.

(1) Policija može, ako postoji opasnost od odgode, i prije započinjanja kaznenog postupka za kaznena djela za koja je propisana kazna zatvora do pet godina obaviti pretragu (članak 246.), privremeno oduzimanje predmeta (članak 261.), očevid (članak 304.), uzimanje otisaka prstiju i drugih dijelova tijela (članak 211. i 307.).

(2) U slučaju iz stavka 1. ovog članka, policija će prije provođenja dokazne radnje pretrage ili očevida za kaznena djela za koja je propisana kazna zatvora teža od pet godina iz nadležnosti općinskog suda obavijestiti državnog odvjetnika. Državni odvjetnik koji stigne na mjesto očevida ili pretrage u tijeku njegova provođenja može preuzeti provođenje radnje, odnosno njezino provođenje prepustiti policiji. Za provođenje dokazne radnje privremenog oduzimanja predmeta i uzimanja otisaka prstiju i drugih dijelova tijela takva prethodna obavijest nije potrebna.

(3) Ako je potrebno provesti radnje iz stavka 1. i 2. ovog članka prema službenoj osobi koja je ovlaštena i dužna otkrivati i prijavljivati kaznena djela za koja se progona po službenoj dužnosti policija će odmah obavijestiti državnog odvjetnika koji će odlučiti o tome da li će sam provesti tu radnju ili će dati nalog istražitelju.

(4) Za kaznena djela koja su u nadležnosti županijskog suda o postojanju opasnosti od odgode i potrebi provođenja dokaznih radnji policija odmah obavještava državnog odvjetnika, osim za provođenje dokazne radnje privremenog oduzimanja predmeta. Državni odvjetnik može sam provesti dokazne radnje za koje postoji opasnost od odgode ili njihovo provođenje naložiti policiji ili istražitelju.

(5) O rezultatima radnji koje je policija provela prema stavku 1., 2. i 4. ovog članka, bez odgode obavještava državnog odvjetnika.

Članak 334.

Posebne dokazne radnje iz članka 332. stavka 1. ovog Zakona mogu se odrediti za sljedeća kaznena djela iz Kaznenog zakona:

1) ratnog zločina (članak 91. stavak 2.), terorizma (članak 97. stavak 1., 2. i 3.), financiranja terorizma (članak 98.), obuke za terorizam (članak 101.), terorističkog udruženja (članak 102.), ropstva (članak 105.), trgovanja ljudima (članak 106.), trgovanja dijelovima ljudskog tijela i ljudskim zamecima (članak 107.), protupravnog oduzimanja slobode (članak 136. stavak 4.), otmice (članak 137. stavak 3.), spolne zlouporabe djeteta mlađeg od petnaest godina (članak 158.), podvođenja djeteta (članak 162. stavak 1. i 3.), iskorištavanja djece za pornografiju (članak 163. stavak 2. i 3.), teških kaznenih djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta (članak 166.), pranja novca (članak 265. stavak 4.), zlouporabe položaja i ovlasti (članak 291. stavak 2.) ako je to djelo počinila službena osoba, primanja mita (članak 293.) ako je to djelo počinila službena osoba, trgovanja utjecajem (članak 295.) ako je to djelo počinila službena osoba, zločinačkog udruženja (članak 328.), počinjenja kaznenog djela u sastavu zločinačkog udruženja (članak 329. stavak 1. točke 3. do 6.), ubojstva osobe pod međunarodnom zaštitom (članak 352.), otmice osobe pod međunarodnom zaštitom (članak 353.), za kaznena djela protiv Republike Hrvatske (Glava XXXII.) i protiv Oružanih snaga Republike Hrvatske (Glava XXXIV.) za koja je propisana kazna zatvora od najmanje pet godina te za sva kaznena djela za koja je propisana kazna dugotrajnog zatvora,

2) genocida (članak 88. stavak 3.), zločina agresije (članak 89. stavak 2. i 3.), odgovornosti zapovjednika (članak 96.), novačenja za terorizam (članak 100.), pripremanja kaznenih djela protiv vrijednosti zaštićenih međunarodnim pravom (članak 103.), mučenja i drugog okrutnog, neljudskog ili ponižavajućeg postupanja ili kažnjavanja (članak 104.) ako je počinjeno na štetu djeteta, ubojstva (članak 110.), protupravnog oduzimanja slobode (članak 136. stavak 3.), otmice (članak 137.), prostitucije (članak 157. stavak 2.), spolne zlouporabe djeteta starijeg od petnaest godina (članak 159.), mamljenja djece za zadovoljenje spolnih potreba (članak 161.), podvođenja djeteta (članak 162.), iskorištavanja djece za pornografiju (članak 163.), iskorištavanja djece za pornografske predstave (članak 164.), oduzimanja djeteta (članak 174. stavak 3.), neovlaštene proizvodnje i prometa drogama (članak 190. stavak 2., 3. i 4.), teških kaznenih djela protiv opće sigurnosti (članak 222.), napada na zrakoplov, brod ili nepokretnu platformu (članak 223.), razbojništva (članak 230. stavak 2.), iznude (članak 243. stavak 4., 5. i 6.), primanja mita u gospodarskom poslovanju (članak 252.), zlouporabe u postupku javne nabave (članak 254.), izbjegavanja carinskog nadzora (članak 257.), subvencijske prijevare (članak 258.), pranja novca (članak 265.), krivotvorenja novca (članak 274.), zlouporabe položaja i ovlasti (članak 291.), nezakonitog pogodovanja (članak 292.), primanja mita (članak 293.), davanja mita (članak 294. stavak 1.), trgovanja utjecajem (članak 295.), protuzakonitog ulaženja, kretanja i boravka u Republici Hrvatskoj (članak 326. stavak 2) te počinjenja kaznenog djela u sastavu zločinačkog udruženja (članak 329.),

3) javnog poticanja na terorizam (članak 99.), protupravnog oduzimanja slobode (članak 136.), spolnog odnošaja bez pristanka (članak 152.), silovanja (članak 153.), teška kaznena djela protiv spolne slobode (članak 154.), prostitucije (članak 157.), oduzimanja djeteta (članak 174.), povrede djetetovih prava (članak 177.), neovlaštene proizvodnje i prometa drogama (članak 190.), omogućavanja trošenja droga (članak 191. stavak 2. i 3.), neovlaštene proizvodnje i prometa tvarima zabranjenim u sportu (članak 191.a), iznude (članak 243.), primanja i davanja mita u postupku stečaja (članak 251.), davanja mita u gospodarskom poslovanju (članak 253.), davanja mita (članak 294.), davanja mita za trgovanje utjecajem (članak 296.), odavanja službene tajne (članak 300.) ako je tim djelom povrijeđena tajnost izvida i istraživanja, sprečavanja dokazivanja (članak 306.), povrede tajnosti postupka (članak 307.) ako je tim djelom povrijeđena tajnost u kaznenom postupku, otkrivanja identiteta ugrožene osobe ili zaštićenog svjedoka (članak 308.), prisile prema pravosudnom dužnosniku (članak 312.), protuzakonitog ulaženja, kretanja i boravka u Republici Hrvatskoj (članak 326.), nedozvoljenog posjedovanja, izrade i nabavljanja oružja i

eksplozivnih tvari (članak 331.), ubojstva osobe pod međunarodnom zaštitom (članak 352.), otmice osobe pod međunarodnom zaštitom (članak 353.), napada na osobu pod međunarodnom zaštitom (članak 354.), prijetnje osobi pod međunarodnom zaštitom (članak 355.) te za kaznena djela protiv računalnih sustava, programa i podataka (Glava XXV.) i protiv intelektualnog vlasništva (Glava XXVII.) ako su počinjena uporabom računalnih sustava ili mreža.

Članak 339.a

(1) Ako postoji sumnja da je registrirani vlasnik ili korisnik telekomunikacijskog sredstva počinio kazneno djelo za koja se kazneni postupak pokreće po službenoj dužnosti policija će, na temelju naloga suca istrage, a radi prikupljanja dokaza, od operatora javnih komunikacijskih usluga zatražiti provjeru istovjetnosti, trajanja i učestalosti komunikacije s određenim elektroničkim komunikacijskim adresama, utvrđivanje položaja komunikacijskog uređaja, kao i utvrđivanje mjesta na kojima se nalaze osobe koje uspostavljaju elektroničku komunikaciju, te identifikacijske oznake uređaja.

(2) Za registriranog vlasnika ili korisnika telekomunikacijskog sredstva koji je povezan s osobom za koju postoji sumnja da je počinila kazneno djelo za koje se kazneni postupak pokreće po službenoj dužnosti policija može, na temelju naloga suca istrage, zatražiti od operatora javnih komunikacijskih usluga provjeru iz stavka 1. ovog članka.

(3) Odluku o zahtjevu državnog odvjetnika sudac istrage dužan je donijeti u roku od četiri sata. Nalog za provjeru iz stavka 1. i 2. ovog članka sudac istrage izdaje na temelju obrazloženog prijedloga nadležnog državnog odvjetnika.

(4) Iznimno, ako postoji opasnost od odgode i ako državni odvjetnik ima razloga vjerovati da na vrijeme neće moći pribaviti nalog suca, nalog iz stavka 1. i 2. ovog članka može izdati nadležni državni odvjetnik.

(5) Nalog iz stavka 4. ovog članka i dopis u kojem će obrazložiti razloge za njegovo izdavanje državni odvjetnik mora odmah, a najkasnije u roku od 24 sata od izdavanja, dostaviti sucu istrage.

(6) Sudac istrage odlučuje rješenjem o zakonitosti naloga državnog odvjetnika u roku od 48 sati od primitka naloga i dopisa. Protiv rješenja suca istrage državni odvjetnik nema prava žalbe.

(7) U nalogu iz stavka 1., 2. i 4. ovog članka, uz podatke iz članka 168. stavka 2. ovog Zakona, navode se osobni podaci osobe koja je registrirani vlasnik ili korisnik komunikacijskog sredstva te svrha radi koje se nalog izdaje.

(8) Nalog za provjeru uspostavljanja telekomunikacijskih kontakata nije potreban ako je registrirani vlasnik ili korisnik komunikacijskog sredstva dao pisani pristanak.

(9) Ako su podaci iz stavka 1. i 2. ovog članka pribavljeni bez naloga suca istrage odnosno ako državni odvjetnik nije u roku iz stavka 5. ovog članka dostavio sucu istrage nalog ili ako je odbijen zahtjev državnog odvjetnika za ovjeru naloga za provjeru uspostavljanja telekomunikacijskih kontakata, tako prikupljeni podaci ne mogu se upotrijebiti kao dokaz u postupku.

Članak 475.

(1) Drugostupanjski sud donosi odluku u sjednici vijeća.

(2) O sjednici vijeća izvijestit će se stranke ako je neka od stranaka u roku predviđenom za žalbu ili u odgovoru na žalbu zahtijevala da bude izviještena o sjednici. Predsjednik vijeća ili vijeće može odlučiti da se o sjednici vijeća izvijeste stranke i kad nisu to zahtijevale, ako bi njihova prisutnost bila korisna za razjašnjenje stvari.

(3) Iznimno od stavka 2. ovog članka, kad drugostupanjski sud rješava o žalbi protiv presude prvostupanjskog suda donesene zbog kaznenog djela za koje je propisana novčana kazna ili kazna zatvora do pet godina, stranke će se obavijestiti o sjednici vijeća drugostupanjskog suda ako je u prvostupanjskoj presudi izrečena kazna zatvora i ako je neka od stranaka zahtijevala da bude obaviještena o sjednici, ili ako predsjednik vijeća ili vijeće drugostupanjskog suda smatra da bi prisutnost stranaka bila korisna za razjašnjenje stvari.

(4) Sjednica vijeća počinje izvješćem suca izvjestitelja o stanju stvari. Stranka koja je prisutna sjednici izložit će u vremenu koje za to odredi predsjednik vijeća najvažnije dijelove žalbe odnosno odgovora na žalbu. Vijeće može od stranaka koje su prisutne na sjednici zatražiti potrebna objašnjenja u svezi sa žalbenim navodima, a stranke mogu predložiti da se radi dopune izvješća pročitaju pojedini spisi.

(5) Sjednica se može održati i u odsutnosti stranaka koje su o njoj bile uredno izviještene, ako optuženik nije izvjestio sud o promjeni boravišta ili stana, može se održati sjednica vijeća iako on o sjednici nije bio izviješten.

(6) Sa sjednice vijeća javnost se može isključiti samo uz uvjete propisane ovim Zakonom (članak 388. do 390.).

(7) Zapisnik o sjednici vijeća priključuje se spisima prvostupanjskog i drugostupanjskog suda.

(8) Rješenja iz članka 199. i članka 472. stavka 2. ovog Zakona mogu se donijeti i bez obavijesti strankama o sjednici vijeća.

Članak 498.

(1) Pravomoćna presuda može se preinačiti i bez obnove kaznenog postupka ako:

1) je u dvjema presudama ili u više presuda protiv istog osuđenika izrečeno više kazni, a nisu primijenjene odredbe o odmjeravanju jedinstvene kazne za djela u stjecaju,

2) je pri izricanju jedinstvene kazne primjenom odredaba o stjecaju uzeta kao utvrđena i kazna koja je već obuhvaćena u kazni izrečenoj prema odredbama o stjecaju u kakvoj prijašnjoj presudi,

3) se pravomoćna presuda kojom je za više kaznenih djela izrečena jedinstvena kazna ne bi mogla u jednom dijelu izvršiti zbog amnestije, pomilovanja ili iz drugih razloga,

4) se nakon pravomoćnosti presude pojave okolnosti kojih nije bilo kad se izricala presuda ili sud za njih nije znao iako su postojale, a one bi očito dovele do blaže osude.

(2) U slučaju iz stavka 1. točke 1. ovog članka, sud će novom presudom preinačiti prijašnje presude glede odluka o kazni i izreći jedinstvenu kaznu. Za donošenje nove presude nadležan je prvostupanjski sud koji je sudio u stvari u kojoj je izrečena najstroža vrsta kazne, a kod istovrsnih kazni, sud koji je izrekao najveću kaznu, a ako su kazne jednake, sud koji je posljednji izrekao kaznu.

(3) U slučaju iz stavka 1. točke 2. ovog članka, preinačit će svoju presudu sud koji je pri izricanju jedinstvene kazne pogrešno uzeo u obzir kaznu koja je već obuhvaćena u kakvoj prijašnjoj presudi.

(4) U slučaju iz stavka 1. točke 3. ovog članka, prvostupanjski sud preinačit će prijašnju presudu glede kazne i izreći novu kaznu ili će utvrditi koliko se od kazne izrečene prijašnjom presudom ima izvršiti.

(5) U slučaju iz stavka 1. točke 4. ovog članka, ako prvostupanjski sud prihvati zahtjev, presudom će preinačiti pravomoćnu presudu glede odluke o kazni. U suprotnom rješenjem će odbiti zahtjev za obnovu.

(6) Novu presudu ili rješenje iz stavka 5. ovog članka donosi sud u sjednici vijeća na prijedlog državnog odvjetnika, ako je postupak vođen na njegov zahtjev ili na zahtjev osuđenika, a nakon ispitivanja protivne stranke.

(7) Ako su u slučaju iz stavka 1. točke 1. i 2. ovog članka, pri izricanju kazne uzete u obzir i presude drugih sudova, ovjereni prijepis nove pravomoćne presude dostavit će se i tim sudovima.

Članak 51.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«, osim:

- članka 1. ovog Zakona koji stupa na snagu s danom pristupanja Republike Hrvatske u Europsku uniju,
- članka 2. i članka 19.a – 19.d i članka 19.f iz članka 3. ovog Zakona, koji stupaju na snagu 1. rujna 2011.,
- članka 19.e iz članka 3. ovog Zakona koji stupa na snagu 1. siječnja 2015.

